

Analýza: 37. John MacArthur a nebezpečí biblické doslovnosti

Analýza

John MacArthur a nebezpečí biblické doslovnosti

Křesťané musí přijmout, že jediný způsob, jak brát Bibli vážně, je přestat brát každé slovo doslovně.

John MacArthur hovoří v Grace Community Church dne 6. září 2020 v Sun Valley v Kalifornii.
Snímek obrazovky videa na Vimeo/Grace Community Church

Bible říká, že pravda vás osvobodí, ale [podle oblíbeného evangelikálního kazatele Johna MacArthura](#) ponechává Bible také dostatek prostoru pro zotročování lidí.

Minulý měsíc zpravodajský web *Baptist News Global* [zveřejnil](#) katalog minulých komentářů o rase a otroctví, které napsal MacArthur, pastor *Grace Community Church* v Los Angeles.

Jeho názory připadaly jako něco z pravěku jižních baptistů. „*Je trochu zvláštní, že máme takovou averzi k otroctví, protože historicky docházelo k zneužívání...*“ uvedl ve videu z roku 2012, které doprovázelo článek. „*Otroctví není závadné, pokud máte správného pána. Je to perfektní scénář.*“

Jakkoli byl médiem *Christianity Today* jmenován jedním z „[25 nejvlivnějších kazatelů za posledních 50 let](#)“, MacArthur tvrdil, že Ježíš a apoštolové „[nenarušili společenský řád](#)“ a že „[křesťanství nedává všem stejná sociální práva](#)“.

Propagoval „Chamovu kletbu“, vyvrácenou myšlenku odvozenou z biblického příběhu o Noemovi, který tvrdí, že potomci určitých ras „*jsou odsouzeni k věčnému otroctví*“. Historicky ho používali křesťanští otrokáři jako morální ospravedlnění svých činů.

Jakkoli jsou MacArthurovy komentáře odporné, nepřekvapivé. Jako samozvaný biblický literalista věří, že každá část Bible by měla být chápána doslovně a mělo by se jí zcela řídit, bez ohledu na to, jak je zastaralá, urážlivá nebo škodlivá.

Jeho myšlenky o otroctví nabízejí varování před nebezpečím čtení náboženského textu napsaného

před tisíci lety s naivním absolutismem.

Bible sama říká poměrně málo o tom, jak by měla být čtena a používána.

Dopis svatého Pavla Timoteovi se zmiňuje o Písmu jako o „Bohem vdechnutém“, což je krásný slovní obraz, ale na hony vzdálený doslovnému heslu: „Bůh to řekl, věřím tomu, že to řeší.“

Biblická doslovnost se poprvé začala uplatňovat během protestantské reformace, kdy Martin Luther a další podkopali zkorumpovanou církevní hierarchii tím, že tvrdili, že Bible je jedinou a nadřazenou autoritou ve všech věcech víry.

Dnes doslovné chápání Bible (literalismus) přetrvává většinou mezi konzervativními a fundamentalistickými protestanty.

Když se výzkumná agentura Gallup naposledy dotazovala Američanů na toto téma, pouze 24 % [uvedlo](#), že Bibli „je třeba brát doslova, slovo od slova“. Naproti tomu 47 % uvedlo, že Bible byla „inspirována Bohem, ne vše je třeba brát doslovně“.

Ale brát Písmo doslovně je stěží jednoznačnou záležitostí ani pro oddané věřící. Většina literalistů je přinejlepším nekonzistentní.

Některé verše – jako například příkaz „miluj bližního svého“ – jsou věrně hájeny a doslova uplatňovány. Ostatní zdůvodňují, že je brát doslova nelze.

Jen málo křesťanů dodržuje příkazy týkající se mytí nohou, dodržování sabatu nebo odevzdání fyzického majetku. Ženy si při modlitbě jen zřídka zakrývají hlavu. Mnoho křesťanských bankéřů ignoruje opakované biblické zákazy půjčovat peníze za úrok.

Za čtyři roky, které jsem ve svých 20 letech strávil jako kazatel v konzervativním jižním baptistickém sboru, jsem se setkal s mnoha „literalisty“, kteří citovali Bibli podle svých vlastních hodnot.

Jednou mě jeden mladý pár pokáral za to, že jsem jedné ženě dovolil vyučovat hodinu biblického studia smíšeného pohlaví a tvrdil, že to porušuje Druhý list Timotea Nového zákona: „Nedovoluji ženě učit nebo přebírat autoritu nad mužem.“ píše se v kapitole 2.

Ale ztichli, když jsem se zeptal, proč ignorovali příkaz ve stejné kapitole, který požadoval, aby muži zvedli ruce během modlitby, nebo proč ignorovali verš 9, který ženám zakazuje mít ozdobné účesy nebo nosit zlaté šperky a drahé oblečení.

Manželé opustili náš sbor brzy poté, stále tvrdošíjně přesvědčeni, že jsou biblickými doslovnými věřícími.

Když významný badatel Nového zákona Scot McKnight studoval křesťany, kteří tvrdili, že se přesně řídí Biblí, zjistil, že si každý „přejímá a přizpůsobuje“ biblické učení. McKnight [také zjistil](#), že většina takzvaných literalistů vám nemůže říct, *proč* si vybírají to, čemu chtějí doslovně věřit.

Touha brát Bibli doslova nepochybně pochází z ušlechtilých úmyslů. Ti, kdo jsou hluboce oddáni své víře, se snaží přijímat své posvátné texty vážně. Ale trvání na biblické doslovnosti je více než rigidní; může to být nebezpečné.

Texaský pastor Dillon Awes nedávno [prohlásil, že](#) homosexuálové by měli být souzeni za své zločiny a popraveni, přičemž citoval zákon z Knihy Leviticus, který předepisuje trest smrti, „*pokud má muž sexuální styk s mužem*“. Jak Awes tvrdil ve svém kázání: „*To říká Bible. Vám se to nelíbí? Nemáte*

rádi Boží slovo, protože to říká Bůh.“

[Jak nedávno informoval](#) list *The Washington Post*, evangelista [Franklin Graham radil](#) oběti domácího násilí, aby se vrátila ke svému manželovi.

Bible umožňuje rozvod v případě nevěry a opuštění, ale neposkytuje žádné podobné ustanovení pro ty, kteří zažijí násilí nebo jiné formy zneužívání ze strany svých manželů. Lze se jen domnívat, že Grahamova rada byla založena na mlčení Bible.

Podobně MacArthur odvozuje svůj pohled na otroctví z doslovného čtení Bible, která se otroctví věnuje stokrát. Četné verše schvalují otroctví, některé se čtou jako návod k obsluze, jak otroctví regulovat.

Přesně nula veršů otroctví výslovně odsuzuje. Jak řekl MacArthur, „ [Bible je v tomto tématu naprosto jasná](#) “ a nemýlí se, pokud čtete text tak, jak to čte on.

Apoštol Pavel přikazuje otrokům, aby „poslouchali své pány s bázní a chvěním“, což je příkaz opakovaný Petrem, který dodal, že otroci by se měli podřizovat „nejen (pánům), kteří jsou dobří a ohleduplní, ale také těm, kteří jsou drsní. “

V Pavlově dopise Filemonovi apoštol dokonce přikazuje uprchlému otrokovi, aby se vrátil ke svému pánovi. To je důvod, proč skuteční bibličtí literalisté jen [těžko obhajují Harriet Tubman](#) a podzemní síť, pomáhající v době otroctví útěkům otroků do svobodných států.

Naštěstí existuje mnoho věrných nedoslovných způsobů, jak číst Bibli.

Nároční čtenáři mohou vysvětlit lidskost autorů Písem, kteří, i když byli inspirováni, nepostrádali zaujatost a slepá místa.

Někteří křesťané zaujímají přístup „zaměřený na Ježíše“ a při interpretačních rozhodnutích o zbytku textu se soustředí na červeně napsaná slova evangelií.

Jiní se zabývají ošemetnými problémy, jako je otroctví a rovnost žen, mapováním trajektorie Bible, jak se pohybuje směrem k pozicím větší svobody a vzájemnosti. To, co říká jeden verš, je tedy méně důležité než to, kam nás Bible v průběhu času zavede.

Koncem 19. století se křesťanští aktivisté za zrušení otroctví (abolicionisté) postavili proti doslovnosti bílých supremacistů (zastánců nadřazenosti jedné skupiny lidí nad druhou) apelem na Bibli jako celek.

Podle historika [Marka Nolla](#) „Tento (abolicionistický) postoj nelze jednoduše vyčíst z žádného biblického textu; nebylo možné jej přijmout přímo ze stránky Bible. Spíše to chtělo trpělivé přemýšlení o celém Písmu.“

V rukou abolicionistů a vůdců za občanská práva, kteří přišli po nich, byl text přepracován z nástroje podrobení na moc k osvobození.

Wilda Gafney, profesorka na *Brite Divinity School*, naučila své studenty přejít od otázky „Je Bible pravdivá? na “Jak je Bible pravdivá?” Po určení toho, co text řekl svým původním čtenářům, mohou moderní křesťané určit, jak jeho hodnoty a témata platí dnes.

Tento přístup považuje Bibli za začátek rozhovoru o věcech víry, nikoli za jeho konec.

“Pokud to všechno zní jako tvrdá práce, je to tak,” [píše](#) Gafney. „Ne každý čtenář je ochoten pronikat do otázek o žánru, rétoriky a interpretačních možnostech textu. Mnozí dávají přednost zjednodušeným vzorcům.“

Ti, kteří se rozhodnou pro zjednodušené vzorce a plošnou doslovnost, se však nevydávají jen po snadné cestě.

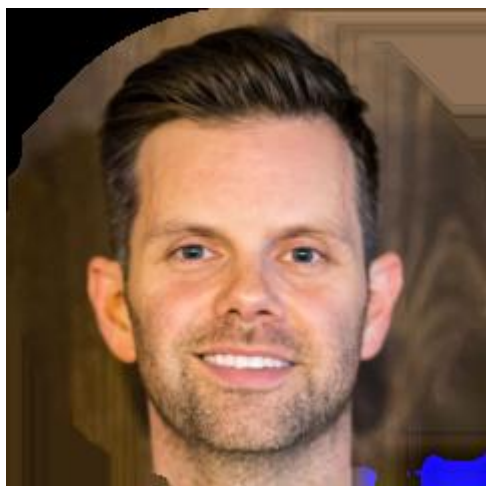
Otevírají dveře morálnímu ospravedlňování řady společenských zel – ujařmení žen do násilnických vztahů, poprav homosexuálů, dokonce i otroctví.

V této chvíli, kdy je sázka tak vysoká, musí křesťané přijmout, že jediný způsob, jak brát Bibli vážně, je přestat brát každé slovo doslovně.

Jonathan Merritt

[Religion News Service](#)

Jonathan Merritt

Jonathan Merritt je vedoucí sloupkař a přispívající redaktor pro Religion News Service a přispívající spisovatel pro The Atlantic. Publikoval více než 2500 článků v médiích jako USA Today, The Week, BuzzFeed a National Journal. Jonathan je autorem knih „Učíme se mluvit o Bohu od nuly: Proč posvátná slova mizí – a jak je můžeme oživit“, „Ježíš je lepší, než jste si představovali“ a „Vlastní víra: Následování Ježíše mimo kulturní války.“ Bydlí v Brooklynu, NY.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)